

Δ Ε Λ Τ Ι Ο Τ Υ Π Ο Υ

Οι Μεσάζοντες των Νέων Τεχνολογιών και Η Δίκαιη Αποζημίωση των Εργατών του Πνεύματος

Η πρόσφατη νομοθέτηση της **τροποποίησης των διατάξεων για την «εύλογη αμοιβή»** των δικαιούχων δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, όπως διαπιστώσαμε με έκπληξη, ακολουθήθηκε από ομοβροντία άστοχων, αντιφατικών και βεβιασμένων δημοσιευμάτων και δηλώσεων σε ΜΜΕ, που τα αναπαρήγαγαν άκριτα και ατεκμηρίωτα, με αναφορές σε δήθεν «ψηφιακό χαράτσι», «ψηφιακό φόρο» ή «τέλος υπέρ τρίτων», για προφανείς λόγους υπερβολής και εντυπωσιασμού, με συνέπεια την παραπληροφόρηση του κοινού και διασπείρουν παραπλανητικές ειδήσεις. Εξαναγκάζομαστε, λοιπόν, να παράσχουμε εκτενείς πληροφορίες και διευκρινίσεις για τη σφαιρική ενημέρωση όλων.

Η «εύλογη αμοιβή» ως «δίκαιη αποζημίωση» των δικαιούχων πνευματικής ιδιοκτησίας

Όλοι γνωρίζουν ότι η «εύλογη αμοιβή» των δικαιούχων δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων είναι μία ελάχιστη αποζημίωσή τους κι έχει επιλεγεί, νομοθετικά και υπό αναγκαίες προϋποθέσεις, από τα περισσότερα κράτη – μέλη της ΕΕ ακριβώς για την προώθηση της «κοινωνίας της πληροφορίας» στην Ευρώπη.

Η «εύλογη αμοιβή» υπολογίζεται στην χαμηλή αξία εισαγωγής ή εγχώριας παραγωγής τεχνικών μέσων που είναι πρόσφορα για αναπαραγωγή έργων πνευματικής ιδιοκτησίας για ιδιωτική χρήση από κάθε πολίτη. Καταβάλλεται στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των δικαιούχων από τους εισαγωγείς ή εγχώριους παραγωγούς αυτών των τεχνικών μέσων και υπάρχει η δυνατότητα μετακύλισής της στους τελικούς αγοραστές τους, οι οποίοι είναι και οι ωφελούμενοι, διότι είναι αυτοί που προβαίνουν σε αναπαραγωγή, δηλαδή δημιουργία αντιγράφων έργων, για ιδιωτική χρήση.

Η «εύλογη αμοιβή» των δικαιούχων είναι ένας νόμιμος περιορισμός του πνευματικού και συγγενικού δικαιώματός τους και, με στόχο τη προώθηση της «κοινωνίας της πληροφορίας». Μπορεί να επιλέγεται από τα κράτη-μέλη της ΕΕ προς όφελος κάθε πολίτη, που, με αυτό το τρόπο, αποκτά, από το νόμο, την ελεύθερη δυνατότητα απεριόριστων ιδιωτικών αναπαραγωγών καλλιτεχνικών έργων, σε όλη τη διάρκεια χρήσης του αντίστοιχου τεχνικού μέσου, έναντι ενός μικρού ποσού.

Διαφορετικά, οι πολίτες δεν θα έχουν, με βάση το νόμο, τη δυνατότητα της ελεύθερης αναπαραγωγής καλλιτεχνικών έργων και, από την άλλη πλευρά, οι δικαιούχοι δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων θα έχουν, από το Σύνταγμα, τη διεθνή, κοινοτική και ελληνική νομοθεσία, κάθε δικαίωμα να μην επιτρέπουν τη χρήση τέτοιων τεχνικών μέσων για ιδιωτική αναπαραγωγή έργων τους. Δηλαδή να διώκουν (!!!) τους πολίτες (!!!).

Συνεπώς, η «εύλογη αμοιβή» δεν είναι «χαράτσι», «φόρος» ή «τέλος υπέρ τρίτου», αλλά δίκαιη αποζημίωση των δικαιούχων, που προβλέπεται από τη διεθνή και την κοινοτική νομοθεσία, υπό την προϋπόθεση να είναι ικανοποιητική και να εισπράττεται από αυτούς τους δικαιούχους δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων. Σε περίπτωση που έχει επιλεγεί από ένα κράτος-μέλος η ελεύθερη ιδιωτική αναπαραγωγή έργων πνευματικής ιδιοκτησίας, με τη πρόβλεψη καταβολής «εύλογης αμοιβής» αλλά αυτή δεν είναι ικανοποιητική ή/και δεν καταβάλλεται από τους υπόχρεους, τότε προσβάλλεται το δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας των δικαιούχων και οι παραβάτες, καθώς και όποιοι συνεργοί τους, ευθύνονται σύμφωνα με το νόμο.

Τα παραπάνω αποτελούν τον κοινό τόπο της κοινοτικής νομοθεσίας και της πάγιας νομολογίας του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι γνωστά σε όλους όσοι εμπλέκονται με το ζήτημα. Συνεπώς, στους δικαιούχους, στους εισαγωγείς και εγχώριους παραγωγούς αντίστοιχων τεχνικών μέσων πρόσφορων για ιδιωτική αναπαραγωγή. Οι τελευταίοι είναι υπόχρεοι, σύμφωνα με τον νόμο, για την καταβολή της «εύλογης αμοιβής». Είναι, επίσης, γνωστά, μεταξύ άλλων, στους παράγοντες του έντυπου και ηλεκτρονικού τύπου, στη νομοθετική και στην εκτελεστική εξουσία, δηλαδή στους βουλευτές και στους υπουργούς.

Άλλωστε, η δίκαιη αποζημίωση των δικαιούχων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων ισχύει ήδη στην Ελλάδα (ν.2121 περί πνευματικής ιδιοκτησίας), από το έτος 1993, ως «εύλογη αμοιβή» και αποσκοπεί επίσημα στη προώθηση της «κοινωνίας της πληροφορίας» στην Ευρωπαϊκή Ένωση (βλ. Οδηγία 2001/29 για τη «κοινωνία της πληροφορίας», που τέθηκε σε εφαρμογή στα τέλη του 2002).

Η Αγορά της Πνευματικής Ιδιοκτησίας και οι Μεσάζοντες

Παρ' όλα τα παραπάνω, ο Σύνδεσμος Επιχειρήσεων Πληροφορικής και Επικοινωνιών Ελλάδας (ΣΕΠΕ), για ακόμη μία φορά, στην προσπάθειά του να δημιουργήσει εντυπώσεις σε βάρος των δικαιούχων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, «βάπτισε» ως δήθεν νέα «πρόσθετη επιβάρυνση» και «ψηφιακό τέλος» την παραπάνω «εύλογη αμοιβή» αυτών των δικαιούχων. Ισχυρίζεται, αβάσιμα επίσης, ότι αυτή η «εύλογη αμοιβή» αποτελεί εμπόδιο στην «ανάπτυξη». Σε κάποια δημοσιεύματα, μάλιστα, ίσως από άγνοια, έγινε αναφορά στην «εύλογη αμοιβή» ακόμη και ως εμπόδιο στην εξοικείωση των πολιτών με τις νέες τεχνολογίες.

Οι περισσότεροι από τους εγκατεστημένους στην Ελλάδα εισαγωγείς και εγχώριους παραγωγούς τεχνικών μέσων πρόσφορων για ιδιωτική αναπαραγωγή έργων πνευματικής ιδιοκτησίας είναι μέλη του ΣΕΠΕ.

Είναι δεδομένο ότι, στην αγορά της Πνευματικής Ιδιοκτησίας, οι δημιουργοί έργων πνευματικής ιδιοκτησίας, οι συγγενικοί καλλιτέχνες και παραγωγοί διαθέτουν τα έργα τους στο κοινό έναντι κάποιας αμοιβής που θα πρέπει να είναι ικανοποιητική για τα αντίστοιχα δικαιώματά τους και η αμοιβή ορίζεται από αυτούς τους δικαιούχους. **Όποιος τρίτος παρεμβαίνει σε αυτή τη σχέση μεταξύ των δικαιούχων – εργατών του πνεύματος και του καταναλωτικού κοινού είναι ενδιάμεσος, δηλαδή «μεσάζων».**

Οι «μεσαζόντες» εισαγωγείς και οι εγχώριοι παραγωγοί τεχνικών μέσων πρόσφορων για ιδιωτική αναπαραγωγή έργων πνευματικής ιδιοκτησίας, διαφημίζουν ακριβώς αυτή την ικανότητα των αντίστοιχων τεχνικών μέσων, **επιδιώκουν και επιτυγχάνουν την αύξηση των κερδών τους μέσω των πωλήσεών τους προς το καταναλωτικό κοινό, με «όχημα» τα έργα πνευματικής ιδιοκτησίας και σε βάρος των δικαιούχων.** Έτσι, όμως, οι δικαιούχοι εργάτες του πνεύματος δεν εισπράττουν αμοιβή για τη χρήση των έργων τους. Για το λόγο αυτό, εφ' όσον το κράτος επιλέγει την δυνατότητα ελεύθερης αναπαραγωγής έργων προς ιδιωτική χρήση από τους πολίτες του, που αποκτούν τα αντίστοιχα τεχνικά μέσα, τότε υποχρεούται, με βάση τη διεθνή και τη κοινοτική νομοθεσία, να προβλέψει **ικανοποιητική «εύλογη αμοιβή»** των δικαιούχων κι αυτή πρέπει να καταβάλλεται σε αυτούς τους δικαιούχους από τους «μεσαζόντες», που μπορούν να τη μετακυλίσουν στους καταναλωτές, σύμφωνα με τα παραπάνω.

Οι Διαπιστώσεις

Η Ελλάδα, σύμφωνα με τους απόλυτους αριθμούς των ποσών «εύλογης αμοιβής» που εισπράττονται ετήσια από τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των δικαιούχων για την ελεύθερη αναπαραγωγή των έργων πνευματικής ιδιοκτησίας προς ιδιωτική χρήση, με πρόσφορα τεχνικά μέσα, είναι αποδεδειγμένα μεταξύ των κρατών-μελών όπου καταβάλλονται τα χαμηλότερα ποσά από τους υπόχρεους εισαγωγείς και εγχώριους παραγωγούς τέτοιων τεχνικών μέσων.

Σε κράτη-μέλη της ΕΕ πληθυσμιακά παρόμοια με την Ελλάδα, όπως η **Αυστρία** η συνολική εύλογη αμοιβή που καταβλήθηκε το 2015 στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης ανήλθε περίπου σε **10 εκατ. ευρώ**, στο **Βέλγιο σε 25 εκατ. ευρώ** και στην **Πορτογαλία σε 3,5 εκατ. ευρώ**, ενώ στην **Ελλάδα** για το ίδιο έτος, τα ποσά «εύλογης αμοιβής» που καταβλήθηκαν εκ μέρους των υπόχρεων, για όλα τα τεχνικά μέσα, συσκευές και υλικούς φορείς και αποθηκευτικά μέσα, ήταν συνολικά **1.593.407,92 ευρώ**. Από αυτό το ποσό «εύλογης αμοιβής», εισπράχθηκαν στην Ελλάδα, συνολικά, μόλις 715.740 ευρώ για τεχνικά μέσα, συσκευές, υλικούς φορείς και αποθηκευτικά μέσα πρόσφορα για ιδιωτική αναπαραγωγή οπτικοακουστικών έργων ή έργων ήχου ή εικόνας των δεκάδων χιλιάδων δικαιούχων εργατών του πνεύματος. Ανάλογα είναι τα συνολικά ποσά «εύλογης αμοιβής» που εισπράχθηκαν και κατά τα έτη 2016 και 2017.

Από την άλλη πλευρά, τα αντίστοιχα **ακαθάριστα έσοδα των «μεσαζόντων» της αγοράς, μελών του ΣΕΠΕ**, σύμφωνα με δημόσιες δηλώσεις κι εκθέσεις τους, ανέρχονται σε περίπου **5,5 δισεκατομμύρια ευρώ**.

Είναι προφανές ότι τα νούμερα, με βάση τις όποιες νομοθετικές προβλέψεις για την πληρωτέα «εύλογη αμοιβή» στους δικαιούχους εργάτες του πνεύματος και τα δηλωμένα ακαθάριστα έσοδα των «μεσαζόντων» της αγοράς, δεν ανταποκρίνονται κατά οποιαδήποτε τρόπο σε επαρκή νομοθετική πρόβλεψη και πραγματική καταβολή ικανοποιητικής δίκαιης αποζημίωσης από τους υπόχρεους στους δικαιούχους, η οποία πρέπει να αναπληρώνει πλήρως τη ζημία των τελευταίων. Παρ' όλα αυτά, ο περιορισμός του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας μέσω «εύλογης αμοιβής» εξακολουθεί να ισχύει στην Ελλάδα με στόχο την προώθηση της «κοινωνίας της πληροφορίας».

Τα Εύλογα Κρίσιμα Ερωτήματα

Λαμβάνοντας υπόψη όλα τα παραπάνω, ανακύπτουν πολλά εύλογα ερωτήματα, σε σχέση με τις δημόσιες ανακοινώσεις εκ μέρους του ΣΕΠΕ, τα δημοσιεύματα και τις δηλώσεις στα ΜΜΕ, όπως, μεταξύ άλλων:

1. Γιατί γίνεται αναφορά σε νέα δήθεν «πρόσθετη επιβάρυνση», «χαράτσι» ή «φόρο υπέρ τρίτου» ή «τέλος», όταν η «εύλογη αμοιβή» είναι θεσμοθετημένη στην Ελλάδα από το 1993 και συνιστά, μάλιστα, περιορισμό δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας, υπό τη μορφή της αποζημίωσης των δικαιούχων;
2. Γιατί αποσιωπάται ότι, σύμφωνα με την κοινοτική νομοθεσία και την ενδεικτική αναφορά σε πρόσφορα για ιδιωτική αναπαραγωγή τεχνικά μέσα, τόσο τα έξυπνα κινητά, όσο και τα tablets όπως και οι ηλεκτρονικοί υπολογιστές υπάγονταν σε εύλογη αμοιβή 6% επί της αξίας εισαγωγής μέχρι τον Ιούλιο του 2017;
3. Γιατί, επίσης, αποσιωπάται ότι, σύμφωνα με τροποποίηση της διάταξης για την εύλογη αμοιβή, από τον Ιούλιο του 2017, τα tablets όπως και οι ηλεκτρονικοί υπολογιστές περιορίστηκαν σε εύλογη αμοιβή 2% από 6% επί της αξίας εισαγωγής και με τη νεότερη τροπολογία της ίδιας διάταξης περιορίστηκε η εύλογη αμοιβή και για τα έξυπνα κινητά σε 2% από 6% επί της αξίας εισαγωγής τους και μάλιστα αναδρομικά από τον Ιούλιο 2017;
4. Γιατί αποσιωπάται ότι με τη πρόσφατη τροπολογία της διάταξης για την εύλογη αμοιβή δεν υπάρχει η δυνατότητα από τους Οργανισμούς Συλλογικής Διαχείρισης να ζητούν εντός εξαμήνου υποβολή νέας υπεύθυνης δήλωσης για τα ποσά και το είδος των εισαγωγών κάθε υπόχρεου, ούτε κάθε μήνα υποβολή αυτής σε περίπτωση μη συμμόρφωσης οφειλέτη σε καταδικαστική απόφαση για υποβολή τέτοιας υπεύθυνης δήλωσης;
5. Γιατί αποσιωπάται ότι με τη πρόσφατη, πάλι, τροπολογία της διάταξης για την εύλογη αμοιβή καταργήθηκε η εύλογη και αποτρεπτική κύρωση του διπλασιασμού της οφειλόμενης αμοιβής σε περίπτωση καθυστέρησης υποβολής της δήλωσης από τον υπόχρεο για την αξία των εισαγομένων ειδών;
6. Γιατί αποσιωπάται, επίσης, ότι, με τη πρόσφατη τροποποίηση της διάταξης για την εύλογη αμοιβή εξαιρέθηκαν από αυτήν όλα τα αποθηκευτικά μέσα ψηφιακού περιεχομένου χωρητικότητας μέχρι 4GB που είναι πρόσφορα για ιδιωτική αναπαραγωγή, σε βάρος των δικαιούχων;
7. Γιατί αποσιωπάται ότι, ενώ τα ετήσια ακαθάριστα έσοδα των μελών του ΣΕΠΕ, με βασικό «όχημα» τα έργα πνευματικής ιδιοκτησίας των δικαιούχων εργατών του πνεύματος, είναι περίπου 5,5 δισεκατομμύρια ευρώ και με πλήρη εκ του νόμου προώθηση της «κοινωνίας της πληροφορίας», ενώ, αντιθέτως, τα έσοδα από την καταβαλλόμενη «εύλογη αμοιβή» των δικαιούχων στην Ελλάδα είναι από τα χαμηλότερα στα κράτη-μέλη της ΕΕ;
8. Γιατί αποσιωπάται ότι, με βάση τις δηλώσεις και Εκθέσεις του ΣΕΠΕ, περί ετησίων ακαθάριστων εσόδων των μελών του, συνολικού ποσού ύψους 5,5 δισεκατομμυρίων περίπου, τα δημοσιεύματα περί δήθεν υποχρέωσης καταβολής 35 εκ. ευρώ μόνο για «εύλογη αμοιβή» επί της χαμηλής αξίας εισαγωγής ή διάθεσης από την εγχώρια παραγωγή, είτε με το προηγούμενο ποσοστό εύλογης αμοιβής 6% είτε με το πρόσφατα περιορισμένο ποσοστό 2% ακόμη και με τη προσθήκη του τμήματος εύλογης αμοιβής 4%

επί λοιπών τεχνικών μέσων πρόσφορων για ιδιωτική αναπαραγωγή, καταδεικνύουν ότι η διαφορά μεταξύ τιμής εισαγωγής και τιμής διάθεσης στον τελικό καταναλωτή δεν είναι μονοψήφιο ποσοστό, στο οποίο διατείνεται ο ΣΕΠΕ ότι περιορίζει τα κέρδη του χάριν των καταναλωτών;

9. Γιατί αποσιωπάται ότι ο ΣΕΠΕ επιζητά ειδική διαδικασία επιστροφής της εύλογης αμοιβής στα μέλη του ή σε λοιπούς ιδιώτες, ενώ διατείνεται ότι δεν μετακυλιέται από τα μέλη του η εύλογη αμοιβή στη τιμή διάθεσης των αντίστοιχων τεχνικών μέσων και σε κάθε περίπτωση η επιστροφή ποσών με βάση τις διατάξεις περί αδικαιολόγητου πλουτισμού ισχύει από δεκαετιών στην Ελλάδα;
10. Γιατί αποσιωπάται ότι δεν έχουν εκδοθεί οι δέουσες υπουργικές αποφάσεις, έπειτα από το καλοκαίρι του 2014, για τη διαδικασία ελέγχου των πραγματικών εισαγωγών από χώρες εκτός ΕΕ σε λιμάνια, όπως στον Πειραιά, όπου οι εγκατεστημένοι εκεί εισαγωγείς εξαιρέθηκαν με ειδική νομοθετική διάταξη από την υπαγωγή στην υποχρέωση καταβολής «εύλογης αμοιβής» όπως και ΦΠΑ, το τελευταίο σε βάρος του ταμειολογικού συμφέροντος του Δημοσίου, εν μέσω της κρίσης;
11. Γιατί επιδιώκεται η κατάργηση της καταβολής «εύλογης αμοιβής» σε ηλεκτρονικούς υπολογιστές, έξυπνα κινητά τηλέφωνα και tablets κάτω των 4GB μνήμης RAM, που συνιστούν τη πλειονότητα αυτών των τεχνικών μέσων, που είναι απολύτως πρόσφορα για αναπαραγωγή έργων προς ιδιωτική χρήση, όταν αφ' ενός τα προστατευόμενα έργα πνευματικής ιδιοκτησίας δεν είναι μόνο τα video αλλά το σύνολο των έργων (έργα του λόγου, φωτογραφίες, εικαστικά έργα, μουσικές συνθέσεις, κινηματογραφικά έργα κ.ά.) κι αφ' ετέρου, κατ' αυτό τον τρόπο, απαγορεύεται στην ουσία ο έλεγχος των πραγματικών εισαγωγών και εγχώριων παραγωγών (συμπεριλαμβανομένης της σύνθεσης τεχνικών μέσων σε λιμάνια) και των δηλούμενων ποσών αξίας εισαγωγής και εγχώριας εισαγωγής για όλα τα αντίστοιχα τεχνικά μέσα;
12. Γιατί η Πολιτεία φέρεται, ενάντια σε κάθε αρχή δικαίου και κοινοτικής νομοθεσίας, περί πνευματικής ιδιοκτησίας, περί ελεύθερου ανταγωνισμού και περί τελωνειακών δεσμεύσεων, να παρεμβαίνει νομοθετικά υπέρ των «μεσαζόντων» της αγοράς πνευματικής ιδιοκτησίας και σε βάρος των δικαιούχων δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, όταν τα οικονομικά μεγέθη είναι τόσο δυσανάλογα σε βάρος των οικονομικά και επιχειρηματικά αδύναμων εργατών του πνεύματος;
13. Γιατί με βάση τις δημόσιες ανακοινώσεις επιχειρείται η κρατική ενίσχυση ιδιωτικών επιχειρήσεων, μέσω της απομείωσης ή/και κατάργησης της εύλογης αμοιβής, δηλαδή η παροχή ανταγωνιστικού πλεονεκτήματος στους «μεσάζοντες» ;

Είναι δεδομένο ότι η κατάργηση κατηγοριών ή ο περιορισμός τεχνικών μέσων νέων τεχνολογιών που είναι πρόσφορα για αναπαραγωγή έργων προς ιδιωτική χρήση και πρέπει να υπάγονται σε «εύλογη αμοιβή», όπως και τόπων εισόδου τους στην Ελλάδα δεν επιτρέπουν, επίσης, τη δυνατότητα απρόσκοπτου ελέγχου των πραγματικών εισαγωγών και των εγχώριων παραγωγών, καθώς και της αξίας τους, από ορκωτούς ελεγκτές, που με βάση το νόμο ορίζονται από τους δικαιούχους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης.

Οι αυτοδιαχειριζόμενοι οργανισμοί μας υπηρετούν τα συμφέροντα των δικαιούχων και ένα ευνοούμενο κράτος δικαίου έχει υποχρέωση τήρησης της νομιμότητας που καθορίζεται από το Σύνταγμα, τη νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το Δικαστήριό της, που δεν επιτρέπουν περιθώρια ενασχόλησης με μικροπολιτικές.

Το νομοθετικό πλαίσιο που τίθεται από την Ευρωπαϊκή Ένωση, κατά την άποψή μας, δεν επιτρέπει σε ένα κράτος δικαίου περιθώρια υποστήριξης οικονομικών συμφερόντων, όπως των «μεσαζόντων» επιχειρήσεων νέων τεχνολογιών, που διαθέτουν κερδοφόρα τα προϊόντα τους διαφημίζοντας τη προσφορότητα της χρήσης τους για ιδιωτική αντιγραφή έργων πνευματικής ιδιοκτησίας και σε βάρος των εργατών του πνεύματος, εφ' όσον δεν καταβάλλεται από τους υπόχρεους η δίκαιη αποζημίωση για τη δυνατότητα αυτής της αντιγραφής, η οποία κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πρέπει να είναι ΠΛΗΡΗΣ.

Τα παραπάνω διευκρινίζουν πλήρως το πλαίσιο που, σύμφωνα με τη διεθνή και τη κοινοτική νομοθεσία, θα πρέπει να ρυθμίζει τον υπολογισμό και την είσπραξη της «εύλογης αμοιβής» των δικαιούχων μελών μας στην Ελλάδα και αναμένουμε την τήρηση αυτού του πλαισίου από κάθε υπόχρεο.

Οι Αυτοδιαχειριζόμενοι Μη κερδοσκοπικοί Οργανισμοί Συλλογικής Διαχείρισης

ΑΘΗΝΑ Συν.Π.Ε.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ Συν.Π.Ε.

ΕΡΜΕΙΑΣ Συν.Π.Ε.

ΟΣΔΕΕΤΕ Συν.Π.Ε.

ΑΠΟΛΛΩΝ Συν.Π.Ε.

ΔΙΑΣ Συν.Π.Ε.

ΟΣΔ ΦΟΙΒΟΣ Συν.Π.Ε.

ΕΡΑΤΩ Συν.Π.Ε.

ΟΣΔΕΛ Συν.Π.Ε.

ΟΣΔ ΘΕΣΠΙΣ Συν.Π.Ε.

ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ Συν.Π.Ε.

GRAMMO

ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ Συν.Π.Ε.

ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ